

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201473
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1017201473.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa: U. právne zastúpený: JUDr. Jozefom Holičom, advokátom, Advokátska kancelária, Poľovnícka 7, Bernolákovo, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o správnej žalobe žalobcu zo dňa 22.08.2017, proti nečinnosti orgánu verejnej správy žalovaného, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sa/77/2017-26 zo dňa 12.09.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sa/77/2017-26 zo dňa 12. septembra 2017 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením č. k. 4Sa/77/2017-26 zo dňa 12.09.2017 postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. b/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by prvostupňový súd uložil žalovanému Ministerstvu vnútra SR, aby v lehote dvoch mesiacov začal administratívne konanie o podanom návrhu U. zo dňa 03.05.2017 o uvoľnenie zo služobného pomeru.

2. Krajský súd konštatoval, že zistil, že ku dňu podania žaloby, t. j. 04.09.2017 vedenej pod sp. zn. 4Sa/77/2017 už v tej istej veci prebieha skôr začaté konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Sa/50/2017 (žaloba z 10.05.2017, doručená prvostupňovému súdu dňa 22.06.2017) a toto skôr začaté konanie nebolo ku dňu podania žaloby vedenej pod sp. zn. 4Sa/77/2017 ukončené. Prvostupňový súd aplikujúc ustanovenie § 98 ods. 1 písm. b/ SSP žalobu vedenú pod sp. zn. 4Sa/77/2017 odmietol.

3. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd s poukazom na ustanovenie § 170 písm. a/ SSP.

II.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 05.10.2017 kasačnú sťažnosť. Touto sa žalobca domáhal, aby správny súd svoje stanovisko a svoje rozhodnutie sám zrušil a inicioval spojenie veci s konaním vedeným na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Sa/50/2017.

5. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že skôr podanou žalobou zo dňa 10.05.2017 vedenou pod sp. zn. 7Sa/50/2017 sa domáhal, aby správny súd určil, že Ministerstvo vnútra SR po zrušení Personálneho rozkazu Ministra vnútra SR č. 378 zo dňa 03.04.2012 a vrátení veci Najvyšším súdom SR žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie nekoná, napriek tomu, že služobný pomer žalobcu u žalovaného stále trvá.

6. Z dôvodu, že Ministerstvo vnútra SR neumožnilo žalobcovi po uplynutí piatich rokov nástup do služby, nepridelilo mu služobné úlohy, ani nepreplatili slúžne, podal následne žalobca žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru.

7. Neskôr podanou žalobou teda žalobca napáda nečinnosť žalovaného, ktorý nekoná v správnom konaní o ukončení služobného pomeru uvoľnením.

8. Z vyššie uvedeného podľa právneho názoru sťažovateľa vyplýva, že ide o dve samostatné správne konania a nejde o litispendenciu ani o konania duplicitné.

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti, ktoré prvostupňovému súdu doručil dňa 13.12.2017, uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave považuje za zákonné a právne správne, a preto navrhuje, aby ho kasačný súd ako vecne správne potvrdil.

10. K vyjadreniu žalovaného podal sťažovateľ dňa 03.01.2018 ďalšie vyjadrenie, v ktorom opakovane zdôrazňuje, že v skôr podanej žalobe žalobca žiadal zásah súdu proti nečinnosti odporcu v konaní o neplatnom skončení služobného pomeru v roku 2012. Personálny rozkaz ministra vnútra bol v súdnom konaní zrušený a vec bola Ministerstvu vnútra SR vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd konštatoval, že personálny rozkaz bol vydaný nezákonne a služobný pomer so žalobcom skončil neplatne. Následne však žalovaný so žalobcom ďalej nekonal a z tohto dôvodu žalobca podal žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

11. Následne žalobca podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, aby inicioval iné konanie vo vzťahu k riaditeľovi, ktorý má personálnu právomoc na skončenie služobného pomeru uvoľnením.

12. Z tohto dôvodu sťažovateľ zdôrazňuje, že nemôže ísť o prekážku litispendencie, i keď v danom prípade ide o totožných účastníkov konania (Ministerstvo vnútra SR), ale v prípade prvej žaloby je kompetentný na rozhodnutie veci minister vnútra s výlučnou právomocou a v druhom prípade ide o kompetenciu riaditeľa Odboru dopravnej polície, Prezídia Policajného zboru.

III.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

14. Z priloženého spisu Krajského súdu v Bratislave kasačný súd zistil, že žalobca sa žalobou zo dňa 22.08.2017, doručenou prvostupňovému súdu dňa 04.09.2017, domáhal, aby správny súd uložil

žalovanému - Ministerstvu vnútra SR, aby v lehote dvoch mesiacov začal administratívne konanie o podanom návrhu U. zo dňa 03.05.2017 o uvoľnenie zo služobného pomeru. Žaloba je vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Sa/77/2017.

15. Kasačný súd ďalej zistil, že žalobca sa voči žalovanému žalobou zo dňa 10.05.2017, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.06.2017, domáhal voči totožnému žalovanému, aby správny súd uložil žalovanému - Ministerstvu vnútra SR, aby v lehote dvoch mesiacov začal administratívne konanie o podanom návrhu U. zo dňa 03.05.2017 o uvoľnenie zo služobného pomeru. Žaloba je vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Sa/50/2017.

16. Porovnaním oboch žalôb kasačný súd vyhodnotil, že totožný žalobca podal voči totožnému žalovanému dve žaloby, ktorými sa domáhal prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, aby bola žalovanému uložená povinnosť začať administratívne konanie z dôvodu nečinnosti žalovaného.

17. Podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. b/ SSP správny súd uznesením odmietne žalobu ak o tej istej veci, toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie.

18. Prekážku začatého súdneho konania upravuje vyššie citované ustanovenie. Táto prekážka zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka je daná, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, z ktorých sa odvodzuje právo. Ak nie je splnený čo len jeden znak, nejde podľa názoru kasačného súdu o tú istú vec. Totožnosť predmetu konania je totožnosťou predmetu nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu.

19. Kasačný súd dospel k záveru, že na základe porovnania obsahu oboch žalôb nie je možné stotožniť sa s právnymi závermi prvostupňového správneho súdu.

20. Je pravdou, že žalobca žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.06.2017, ako aj žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 04.09.2017 sa voči totožnému žalovanému (MV SR) domáhal výroku, ktorým by súd uložil žalovanému, aby začal administratívne konanie o podanom návrhu žalobcu zo dňa 03.05.2017. Avšak z obsahu oboch žalôb je možné konštatovať, že ich predmet nie je totožný.

21. Žalobou vedenou na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Sa/50/2017 sa žalobca domáhal nečinnosti voči žalovanému „podľa ustanovenia § 189 písm. c/“ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, kým žalobou vedenou na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Sa/77/2017 sa žalobca voči žalovanému domáhal, aby bolo začaté konanie „podľa ustanovenia § 189 písm. b/ v spojení s ustanovením § 191 ods. 1, 8 citovaného zákona“.

22. Z vyššie uvedeného je podľa názoru kasačného súdu zrejmé, že chýba spoločný totožný predmet konania. Podľa názoru senátu kasačného súdu prvostupňový súd pochybil, keď sa týmito okolnosťami nezaoberal.

23. Ďalšiu skutočnosť, ktorú je možné prvostupňovému súdu vytknúť je aj to, že zo žalobcom navrhovaného petítu je nesporné, že tento odvodzuje svoj právny nárok (a to v oboch prípadoch) od žiadosti zo dňa 03.05.2017. Obsahom súdneho spisu (č. l. 13) je však len fotokópia žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 191 zákona č. 73/1998 Zb. V súdnom spise sa nenachádza žiadna iná žiadosť žalobcu.

24. Z tohto dôvodu nemohol kasačný súd posúdiť či dňa 03.05.2017 podal žalobca dve žiadosti (podľa ustanovenia § 189 písm. b/, resp. aj podľa § 189 písm. c/), alebo len jednu.

25. Vzhľadom ku skutočnosti, že súčasťou súdneho spisu nie je administratívny spis, kasačný súd konštatoval, že touto závažnou skutočnosťou sa nezaoberal ani prvostupňový správny súd.

26. Podľa ustanovenia § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy veci vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu do ktorého pôsobnosti patrí.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže kasačný súd konštatoval dôvodnosť kasačnej sťažnosti, postupom podľa vyššie citovaného ustanovenia § 462 ods. 1 SSP preskúmané uznesenie prvostupňového správneho súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

28. Úlohou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude vykonať doplnenie dokazovania v naznačenom smere a o veci opätovne rozhodnúť.

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.